

Chrysomallidis, C. (2010). *The Application of the Knowledge-Based Model of Growth in Greece. The Case of Inefficient National Research Policy*. Saarbruecken: LAP LAMBERT Academic Publishing.

Η συζήτηση για την οικονομική σημασία της έρευνας, της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας και η προβολή τους ως σημαντικοί παράμετροι ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας και της οικονομικής ανάπτυξης λαμβάνει χώρα ήδη από τη δεκαετία του '80 και του '90 σε διάφορα επίπεδα διακυβέρνησης, όπως διεθνείς πολιτικοί και οικονομικοί οργανισμοί (Ο.Ο.Σ.Α., Ο.Η.Ε., Παγκόσμια Τράπεζα), αλλά και στο εθνικό επίπεδο. Από την πλευρά της, και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνώρισε ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του 1980 το ρόλο και τη σημασία της τεχνολογικής εξέλιξης για την οικονομική μεγέθυνση, τη δημιουργία θέσεων εργασίας, την κοινωνική πρόοδο και την περιβαλλοντική προστασία, θεωρώντας την ένα παράγοντα στρατηγικής σημασίας για την ευρωπαϊκή οικονομία. Στην ελληνική περίπτωση όμως, η δημόσια παρέμβαση δεν εξυπηρέτησε το στόχο ενίσχυσης της μακροπρόθεσμης ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας, ούτε μέσω της βιομηχανικής πολιτικής. Αυτή η εξέλιξη αποτελεί σημαντική διαφορά μεταξύ της ελληνικής πρακτικής και της στρατηγικής που ακολουθήθηκε από άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε. κι άλλες δυτικού τύπου οικονομίες, οι οποίες επιχείρησαν να ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητά τους, επενδύοντας στο καταρτισμένο ανθρώπινο δυναμικό, στην αύξηση της παραγωγικότητας και της παραγόμενης προστιθέμενης αξίας, καθώς και στη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων. Το πόνημα αυτό αναλύει τη (μη) εφαρμογή του αναπτυξιακού υποδείγματος έντασης γνώσης στην Ελλάδα, δίνοντας έμφαση στη δομή και τις αποτυχίες της εθνικής πολιτικής για την έρευνα, εξηγώντας τις ανεπάρκειές της.